

særliga tokt var tað nógva ben-
zinið, ið tikið var. Hetta í kríggj
dýrabara ráðevnið var við at
verða uppi hjá stjórnarmannum.

Menn undraðust á henda av-
gerandi stórsigur hjá stjórnar-
flokksliðnum. Tað var so ilt at
trúgva, at teir í Abessiníu kríggss-
vandu Italiunum skuldu vera
teir reinu ræðuskítar. Hetta
kundi ikki bera til.

Bara tað ella einans militins
avbera raskleiki hevur tað heldur
ikki verið. Nú frættist frá teim
fangaðu ítalsku soldátunum, at
høvuðsorsøkin til sigurin er, at
teir ítalsku soldátarnir ikki vildu
kríggjast móti teim spanskum ar-
beiðarunum, tá ið teir í teim av
fljúgvumaskinum niðurkastadu
upprøpum og bløðum frá stjórn-
armannum løsu, hvussu upp-
reisnin var íspunnin, og at stríðið
verunliga ikki stóð um annað
enn, at ríkmannaþólkurin og
teir hægstu innanfyri tað katólsku
kirkjuna framvegis skuldu hava
sni «privilegíur», ríkmannafram-
fjórætt, og skuldi hin trælandi
fjórðin eins og fjögnum ár-
hundraðir ikki á nakran hátt
ognast frælsi og fríðom.
Teir ikki annað enn banna
Mussolini og fascismuni og annað
hvørt lata kanónurnar lita og
lata seg verða tiknar til fanga
ella beinleiðis — og tað gjørdi
ein hópur — fara yvir til stjórn-
armenninar fyri at stríðast við
teim móti fascismuni.

Hetta fráfáll innanfyri teir
ítalsku hermenninar í Spania
hevur lopið kvøkk á Mussolini.
Hansara «kríggssæra» fekk ein
ræðuligan smeit. Og allur upp-
preisnarherurin líkasum misti
trúna uppá sigurumøguleikan,
meðan fólkaflakksmennirnir finga
nýtt stríðsmót og eina risatrúgv
uppá teirra endaliga sigur. Henda
reint «psykiska» vendin tykist
eisini at hava haft eina prakt-
iska vend á øllum valum, hvaðani
tað frættist um framgongu og
sigur hjá stjórnarmannum.

Men um tað soleiðis tykist at
standa eitt sindur betur í víggi
hjá stjórnarmannum, kann einki
endiligt sigast ella umspáast um
framfýrni í Spaniastríðinum, so
mikið minni sum Mussolini og
Hitler ikki eru at líta á, hvat
ið teir so lova og siga. Mussolini
skuldi soleiðis yvirfyri Englandi
hava lovað dýrt og heilagt, at
nú skuldi hann syrgja fyri, at
ikki meiri stríðsvápn og stríðs-
fólk kom frá Italia til Spania.
Men hvat frættist? 23 og 24,
næstan meðan Mussolini bedýrur
yvirfyri Englandi «non-interven-
sion» í Spania, verða 10.000
ítalskir hermenn landsettir í
Spania fyri at koma uppreisnar-
móttum til hjálpar við Burgos-
frontin, har ið teir eisini sigast
at tapa í stórum.

Færøske Spise-
og
Læggekartofler
købes. — Trykkeriet anviser.

Hundeafgift

for Thorshavn for Aaret 1937 indbetales inden Udgangen af
April Maaned d. A. paa Politistationen, Thorshavn, der er aaben
hver Dag Kl. 14-16.

Landfogden (Politimesteren paa Færøerne,
den 7. April 1937.

Niels Westerby.

Herved tillader jeg mig at meddele,
at jeg fra 1. April d. A. har nedsat mig
som Landsretssagfører med Kontor Nørre-
gade 33, København, Telf. Central 13635.

Helge G. Simons,
Landsretssagfører.

Tíðindi.

Frelsens Hæð.

Søndagens Møder:
Kl. 10 1/2: Hellighedsmøde.
Kl. 2: Sondagsskole.
Kl. 8: Frelsesmøde.
Alle er velkomne.

K. F. U. M.

Søndag Kl. 8 Hjemligt Samvær.
Onsdag Kl. 8: Bibeltime.
Torsdag Kl. 5 1/2: Mindsteafde-
lingen. Kl. 8: Ungdomsafdelingen.
Fredag Kl. 6 1/2: Yngsteafdelin-
gen.

„Leivur Øssursson“

er afturkomin av sínum fyrsta
Suðurlandstúri við um 100 tons-
um, eini 85 tonsum av bankanum
og fingið 400 toskar, harav 350
hósdagin. Teir komu inn, tí
teir manglaðu vatn.

Av Suðurlandinum.

„Normanner“ kom miðviku-
dagin við 9.500. Í gjár kom
„Verdandi“ við 8.500. — Hetta
seinna skipið hevði, áðrenn tað
kom inn, roynt á bankanum
og fingið 400 toskar, harav 350
hósdagin. Teir komu inn, tí
teir manglaðu vatn.

Vitaminiserað margarin.

Donsk lóg, sum vist ikki er
galdandi fyri Føroyar, ásetur,
at margarinið skal innihalda
eina ásetta nøgd av vitaminum.
Thorshavns Mælkeforsyning og
Margarinefabrik hevur nú broytt
sina framleiðslu av margarin
soleiðis, at teirra margarin í
góðsku ikki á nakran hátt
stendur aftanfyri hitt útlendska,
hæði hvat víðvikur innihaldi
av vitaminum og hygieniskari
framleiðslu. Maskinurnar, ið eru
frá Silkeborg Maskinfabrik, eru
nýmótans og so kynstriga bygdar,
at tað er eitt sant upplivsi at
sigga tær arbeida. Margarinið
verður undir framleiðsluni ikki
nómið av mannahondum, frá tí

tílfarið verður stoytt í smelti-
grýtuna, til tað kemur til brúks
hjá keyparunum.

Avskipingarbrúgvín við Drelnes

sigist at vera útbøin. Men enn
er einki endiligt avgjørt við-
víkjandi tí umskotta statsstú-
ninginum til brúna.

Tá ið henda avskipingarbrúgv
er lögð, skuldi málið viðvík-
andi kolagrevsturi verði lögugt
til stódríft.

Hvalaveiðan.

Hvalabátarnir í Lopra eru nú
klárir at fara út at skjóta. Vit
vóna og ynskja, at henda veiða
má fara at eydnast. Útlitið skuldi
ikki verið hitt versta, sum tað
ljóðar frá oljuprísunum.

„La France“ — skipa- smíðjan.

„La France“, eykaskipið hjá
Skipafelagnum Føroyar, kom so
endiliga í gjár. Tað var kortini
ikki so lægið, um hesin túrur
tók langa tíð, tí skipið hevði
brotið millumakasilin og eitt av
skrúubólunum. Teir hildu seg
hava borið við eitt vrak mið-
vikunáttina. — Hovdu vit nú
havt fingið skipasmíðjuna í Havn,
so hevði hon her fingið eitt
fittligt arbeið. Og meðan vit eru
við tað: „Isafold“, ið á sinni
sakk á Sørvági, og nú liggur
inni á Skálafirði, skal verða sleip-
aður til útlandið fyri at fáa eina
størri áhót. Tað er speli, at slík
arbeið, sum kundu spart land-
inum nógvan pening, ikki skulu
kunna gerast her.

Hin tekniski skúlin í Havn

endaði skeið sítt 1. apríl, og
varð tessvegna búdin ein lítill
samkoma seinasta leyggarkvøld.
Z. Sørensen, fyrstoðumaður
skúlans, og aðrir av lærarunum
fluttu fram stuttar røður. — So
vórðu tær tekningar, ið næming-
arnir høvdu teknað, sýndar

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 908.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

fram. — 14 næmingar vóru á
skeiðnum, harav hava 4 gingið
á skúlan 3 vetrar og eru harvið
lidnir. Ein slíkur skúli hevur
ógviliga stóran týðning fyri
landverkar-ungdómin, ið her
fær høvi til at gera seg dyktugan
í tí starvi, hann velur sær fyri
lívið.

Spania.

I „Sinoppskornið“ nr. 8 findes
følgende, der dog er kendt af
enkelte for en Del Aar siden:

„Vikublaðið, Schonere Zukunft“
hevði fyrri kortum grein um verð-
aldarkríggið 1914—18, og flutti
fram hesi óhugnaligu tøl, ið
einhvør má ótast við: Kríggjið
vardi í 4 ár 3 mánaðir og 10
dagar.

Tann dagin, kríggjið endaði,
stóðu um 30 milliónir menn
alvápnadr, summir av fríum
vilja, sumir av hóttum, tilreiðar
at drepa hvønnannan.

Meðan kríggjið stóð á, vóru
60 milliónir menn tilreiðar, ikki
til arbeiðis fyri at byggja nakað
upp, men til bróðurmorð og til
at oyða.

I hesi «ómenniskjaligu myrð-
ingin» sum pávi Benedikt XV
nevndi henda verðsbrandin,
umkomust — deyð og hvør ið
annars ikki spurdist aftur í
aftur — 11 milliónir. Tað vil
siga tað sama sum, at í hesi
hálfvinta árin vórðu millum
4 og 5 mans dripnir í minuttin
— ella 6—7000 um dagin!

I teimum londum, ið vóru
við í bardaganum, stóð so illa
til, at 7 milliónir av íbúgv-
unum doyðu í hungri.

20 milliónir soldátar vórðu
særdir — ein stórir partur fleiri
ferðir.

Tær beinleiðis útløgurnar til
kríggjið vóru 186 milliardir dollars
t. v. s. 1100 milliardir danskar
krónur.

Eftir hesum kostaði hvørt
mannráp 15.565 dollars (meir
enn 100.000 kr.). Afrat dollars
koma 151 milliardir dollars (900
milliardir kr.), ið londini mistu
í arbeiðsivirði. Samanlagt kost-
aði henda ræðuliga mannamyrd-
ingin 337 milliardir dollars ella
o. u. 2.000 milliardir krónir.

Umframt hetta var kríggjið at-
vold í, at tað av føstum ognum
var oytt virði fyri 2.500 milli-
ardir krónir.

Fyri at kunna ætla um, hvussu
ómetaliga stór henda seinast
nevnda peningargáva er, er vert
at nevna, at fyri hana kundi
hvørt húsarhald í Danmark,

Noregi, Svøríki, Týskalandi,
Eysturríki, Polen, Ruslandi,
Belgien, Fraklandi, Onglandi,
U. S. A., Kanada og Australien
(við Íslandans o. u. 500 millión-
um íbúgvum fingið hvørt silt
hús og urtagarð fyri 15.000 kr.
hvørt, og afrat tí ínbúgv fyri
5000 kr. í part — og kortini
hevði tað verið væl av peningi
eftir til ymis samfelagsmál.

Henda óhugnaliga frágreiðing
endar við hesum orðum:

„Við kunneleika um slík tøl
má hvørt einasta menniskja, ið
bert hevur eitt sindur av viti
og andsvári, verunliga arbeida
fyri fríði, og sjálvur vera av-
gjörður vinur av fríðinum. Hann,
ið ikki er tað, er einki menn-
iskja; og enn minni hevur hann
rætt at siga seg kristnan. Hann
ella hon er eitt ódjór, líka so
væl sum allir teir peningamenn
og ríkisráðir o. a., sum opinlýst
ella í tí dulda dríva vápnings-
politikk, eru tað.“

Artiklens Slutning er særlig
værd at lægja Mærke til. For
Dommen er retfærdig, og den
officielle Kristenhed har faaet
Sandheden sagt, som den burde
siges af hver eneste Præst.

Dog bliver man ikke helt paa
det rene med, om det hele er
ærligt ment, da man læser videre
i Bladet («Tapre barmhjertige
Søstre» og tillige er kendt med,
hvad der er de høje Gejstliges
Indsats i Spanien, og Paven
har endnu ikke udsendt nogen
Baudulle, der paadømmer Uhy-
rerne.

De tyske Katolikker, som Hit-
ler-Regimet i Tyskland har for-
fulgt, fordi de ikke vilde lade
deres Kirker ensrette, de som
har haft flere af deres bedste
Mænd siddende i Fængsel og
Koncentrationslejr, bad forleden
ydmygt Førerer om at maatte
være med i Kampen mod Bolshe-
vismen. Tilsagnet kom tilpas,
thi i Indblandingen i den spanske
Borgerkrig har Fascismen Brug
for de religiøse Kredses Støtte.

Med Rædselstelegrammer om
Plyndring af Kirker og Marx-
isters Nedskydning af Præster i
Spanien har man fra Reaktio-
nens Side forsøgt at faa Europas
Kristne til at vende sig i moralsk
Fordømmelse mod den lovlige
Regering i Valencia, som be-
kæmpes af General Franco og
hans ikke-kristne Marokkanere.

Men man har omhyggeligt
fortiet den Kendsgerning, at i
Regeringsmilitens kæmper Hund-
reder og atter Hundreder af
unge Præster, baade protestan-
tiske og katolske mod Fascistene.
Franco har langt fra hele Kir-